

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.III.37.732/2014/6.szám

A Kúria a dr. Rácz Nikoletta ügyvéd által képviselt felperes neve. (felperes címe) felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes nevealperes elleni energiaügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 12.K.30.910/2013. szám alatt folyamatban volt és a Fővárosi Törvényszék 2014. május 7. napján kelt 2.Kf.650.278/2013/9. számú ítéletével befejezett perében az alperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.278/2013/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000,- (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az alperes a 2012. március 28-án kelt 219/2012. számú határozatával kötelezte a felperest, hogy a távhőszolgáltatási támogatásról szóló 51/2011(IX.30.)NFM rendelet (a továbbiakban Rendelet) alapján a 2011. november tárgyhóra igényelt távhőtámogatási összegből 3.676.029 Ft-ot a Zrt. (a továbbiakban: Rendszerirányító) által vezetett elkülönített számlára a Rendelet 8.§. (2) bekezdésében meghatározott kamattal növelt mértékben a határozat kézhezvételét követő 8 napon belül visszatérítsen. Ezt meghaladóan a hatóság a felperest 36.760 Ft bírsággal sújtotta, egyben kötelezte annak 8 napon belül történő megfizetésére. Az indokolásban rögzítette, hogy a felperes 2011. december 20-án a Rendszerirányítótól 2011. november hónapra távhőszolgáltatási támogatást igényelt, mely

alapján a Rendszerirányító számára 2012. január 2-án 3.676.029 Ft-ot folyósított. Az alperes hivatkozott a Rendelet 2011. december 1-jétől hatályos 9.§. (2) bekezdésére és a jogalkotásról szóló 2010 évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat) 2.§. (2) bekezdésére. Érvelése szerint nem fordulhat elő az a jogértelmezési helyzet, hogy azok a távhőszolgáltatók, akikre nézve a 2011. december 1. napjától hatályos támogatási mérték kedvezőbb, azok ezt már a novemberi tárgyhónapra visszamenőlegesen alkalmazhatnák, hiszen ebből az is következne, hogy akikre a módosulás kedvezőtlen volt, azoknak is az immáron kedvezőtlenebb mértéken kellett volna a támogatási igényüket benyújtaniuk. Ezt meghaladóan a Rendelet módosított 9.§. (2) bekezdésének értelmezése körében az alperes megállapította, hogy a támogatás mértékére a Rendelet 2.§. és 3.§.-a tartalmaz rendelkezést, a konkrétösszezszerű értékeket azonban az 1. melléklet tartalmazza. A módosítás a szöveges rész tekintetében nem érintette a 3.§. 1. mellékletre vonatkozó rendelkezéseit, csak a 3.§. (2) bekezdése módosult, de az nem tartalmaz utalást az 1. mellékletre, és nem a fajlagos támogatási mérték meghatározása a cél. Az átmeneti rendelkezés nem mondja ki a módosított, fajlagos támogatási mértékek konkrét összegét meghatározó 1. melléklet visszamenőleges alkalmazását. Összefoglalva: a fajlagos támogatási mértékeket tartalmazó 1. melléklet tehát a többi rendelkezéshez hasonlóan 2011. december 1-jén lépett hatályba, és először december hónap vonatkozásában volt alkalmazható.

Az alperes határozatát a felperes keresettel támadta, kérve annak bírósági felülvizsgálatát és annak eredményeként hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését. Álláspontja szerint kérelmében helyes összegű távhőszolgáltatási támogatást igényelt.

Az elsőfokú bíróság - a megismételt eljárás eredményeként hozott - ítéletében az alperes 219/2012 számú határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Felhívta a távhőszolgáltatónak értékesített távhő árának, valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás díjának megállapításáról szóló 50/2011 (IX.30.) NFM rendelet és a távhőszolgáltatási támogatásról szóló 51/2011 (IX.30.) NFM rendelet módosításáról kiadott 66/2011 (XI.30.) NFM rendelet (a továbbiakban: Módosító Rendelet) 9.§-át, 10.§-át és 12.§-át. Megállapította, hogy a Módosító Rendelet által módosított rendeleteknél a december 1-jétől hatályos szöveg azáltal alkalmazandó, hogy a szolgáltatók a támogatási igényüket a tárgyhót követő 22. napig kell, hogy benyújtsák. Tehát a 2011. november hónapra előterjesztett kérelmeknél a 2011. december 1. napjától hatályos rendelet rendelkezéseit és táblázatait kell megfelelően alkalmazni. Mivel az 1. mellékletet a 3. melléklet váltotta fel 2011. december 1. napjától, ezért a

felperes helyesen alkalmazta a távhőszolgáltatási támogatás igénylését, hiszen decemberben már a 3. melléklet váltotta fel a korábbi 1. mellékletet. A bíróság nem találta alaposnak az alperesnek a Jat-ra való hivatkozását, mivel jelen esetben nem értelmezhető a „visszamenőleges hatály” hiszen a távhőszolgáltatóknak pozitív jogot szabályoz a Módosító Rendelet.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A Rendelet 3.§. (1) bekezdését, 1. mellékletét, a Módosító Rendelet 9., 10. és 12.§-át az Alaptörvény 28. cikkével összhangban együttesen értelmezve megállapította, hogy mind a Rendelet, mind a Módosító Rendelet szövege a magyar nyelv szabályai és a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint teljesen egyértelmű, azok nem ütköznek a Jat. szerinti visszamenőleges hatály tilalmába.

Miután az 1. melléklet helyébe a 3. melléklet lépett a Módosító Rendelet 10.§. (1) bekezdése szerint, ez azt jelentette, hogy a Rendelet eredeti 1. melléklete helyére a Módosító Rendelet 3. melléklete került. Ez egyúttal azt eredményezte, hogy a támogatási mérték alkalmazhatósága szempontjából ténylegesen „átvette” a Rendelet 1. mellékletének helyét. Figyelemmel arra, hogy a Módosító Rendelet 10. §-a 2011. december 1-jén lépett hatályba és a Rendelet 4.§-a értelmében a támogatás igénylését a tárgyhónapot követő hónap 22. napjáig kellett benyújtani, azért a Rendelet 4., 9. és 10. §-ainak együttes értelmezése alapján a 2011. december 1. napjával hatályos táblázat szerinti kompenzáció igénylésekor a 3. melléklet, mint 1. melléklet szerinti táblázatba foglalt adatok az irányadók. Amennyiben a jogalkotó „feltehető” akarata az alperes általi alkalmazhatóságra irányult volna, úgy abban az esetben azt egyértelműen nevesítette volna a Módosító Rendelet 9.§. (2) bekezdésében, esetleg a 10. §-ában. A másodfokú bíróság utalt a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009(XII.14.)IRM rendelet (továbbiakban: IRM rendelet) 127.§-ára, melyből azt a következtetést vonta le, hogy a melléklet a jogszabály törzsszövegéhez kapcsolódó, attól kizárólag technikai, szerkesztési szempontból elkülönülő szerkezeti egység, amely csak az adott jogszabályhellyel összefüggésben értelmezhető. Mivel a jogalkotó a Rendelet módosított 3.§-a 2011. november hónapra való alkalmazását írta elő, ezzel együtt leírta az 1. melléklet 2011. november hónapra történő alkalmazását is. A rezsicsökkentési program megvalósulását szolgáló kedvezményes távhőszolgáltatási támogatás bevezetése körében a jogalkotói szándék nyilvánvalóan nem irányulhatott a fentiekől eltérő jogi álláspont alkalmazására. Ezt meghaladóan a jogalkotó a módosított rendelkezések alapján igényelhető támogatást, első ízben 2011. november tárgyhóra írta elő. Mivel ez a kérelem csak a következő - decemberi - hónapban volt előterjeszthető, kétség sem férhet hozzá, hogy a 3.§. (1) bekezdése szerinti, december 1-jétől hatályos 1. melléklet volt az

irányadó.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és a kereset elutasítása iránt. Véleménye szerint az első-, és másodfokú bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, a vonatkozó jogszabályokat tévesen értelmezte. A keresettel támadott határozat meghozatala során az alperes az anyagi jogi jogszabályok teljes körű figyelembe vétele mellett, az irányadó eljárásjogi jogszabályok betartásával járt el. Iratellenes a másodfokú ítélet rezsicsökkentésre való hivatkozása, mivel arra sem a felperes, sem az alperes nem hivatkozott. A rezsicsökkentés azért sem jöhetett szóba, mivel az csak 2013. január 1-jétől került bevezetésre, az alperesi határozat pedig a 2011. november havi támogatásra vonatkozik. A melléklet a jogszabály szerves része, jogszabályszerkesztési szempontból azonban olyan önálló szerkezeti egység, amelyről - a módosítás eltérő időpontban való hatályba lépéséről való rendelkezés, hatályon kívül helyezés, akár egyszeri utalás esetén is - konkrétan rendelkezni kell. A konkrét támogatási mértékekről szóló 1. melléklet 2011. december 1-jével módosult, értékeinek 2011. novemberre vonatkozó alkalmazását nem rendeli el a Rendelet módosított 9.§. (2) bekezdése. Ebből nem az következik, hogy alkalmazható, hanem éppen az, hogy jogalkotói rendelkezés hiányában nem alkalmazható. Az 1. mellékletet önállóan módosította a Módosító Rendelet 10. §-ának utaló szabályával a 3. sz. melléklet, és a 10. §-ra önállóan eltérő hatályba léptető rendelkezést is megfogalmazott 2011. december 1-jei hatállyal. Ezt nem lehet figyelmen kívül hagyni arra hivatkozással, hogy a Módosító Rendelet 10. §. (1) bekezdése „csak” azt tartalmazza, hogy „a Támogatási rendelet 1. melléklete helyébe a 3. melléklet lép.”. A Jat. 15.§-ából és a támogatási rendszer logikájából is az következik, hogy a támogatási igény keletkezésekor hatályos fajlagos támogatási mérték alapján kell meghatározni az igénybe vehető támogatás mértékét. Az igény keletkezése 2011. november hónapban volt, ezért az 1. melléklet novemberben hatályos mértékei az irányadóak. Azt nem befolyásolja, hogy a támogatási igénybejelentésre 2011. december hónapban került sor.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta. Kiemelte, hogy a módosítás 2011. december 1-jétől történő hatályba léptetése nem ellentétes azzal a rendelkezéssel, hogy a december 1-jétől módosított §-okat, így a módosított támogatási mértékeket is novemberre alkalmazni kell a december hónapban benyújtott igénybejelentésekre.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.)

275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és annak indokaival - kisebb pontosítással - a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat rögzíti.

A másodfokú bíróság helyesen hivatkozott az IRM rendelet 127.§-ára, melyből következik, hogy a melléklet a jogszabály törzsszövegéhez kapcsolódó, attól kizárólag technikai, szerkesztési szempontból elkülönülő szervezeti egység, amely csak az adott jogszabályi hellyel összefüggően értelmezhető. Ezért a Rendelet 3.§-ának része az 1. melléklet helyébe lépő 3. melléklet. Figyelemmel arra, hogy a Módosító Rendelet 9.§-a szerint a módosított 3.§ rendelkezéseit a novemberi igénylésekre is alkalmazni kell, akkor ez a 3.§ (1) bekezdéséhez tartozó mellékletben foglaltakra is vonatkozik, azaz alkalmazni kell az 1. mellékletet, és annak a támogatási mértéket tartalmazó „E” és „F” oszlopaiban előírtakat. A Kúria rámutat arra, hogy miközben az alperes szerint a módosítás szöveges része nem érintette a 3.§-hoz tartozó 1. melléklet rendelkezéseit, tehát a támogatási összeg november hóra nem módosult, ennek ellentmondva együtt értelmezi a 3.§-al a mellékletet, amikor a Módosító Rendelet 12.§ (2) bekezdése alapján állítja, hogy az 1-4.§ - beleértve a mellékletet - december 1. napján lépett hatályba.

A felülvizsgálati bíróság nem osztja azt az alperesi érvelést sem, miszerint a Módosító Rendelet 9.§-a, mint átmeneti rendelkezés csak azért került bele a normaszövegbe, mert a novemberi igénylésre már az eltérő eljárási szabályokat kell alkalmazni. Ezzel szemben áll a Jat. 15.§-ának helyes értelmezése szerint az, hogy eljárási szabályok esetén a hatályos szabály alkalmazandó, csak az anyagi szabály eltérő alkalmazásánál lehet szükséges az átmeneti rendelkezés a jogalkotó cél függvényében.

A Kúria elfogadhatónak értékeli az alperesnek a támogatási rendszerből kiinduló érvelését, miszerint a szolgáltató által fizetett vételi árra és a felvett támogatásra vonatkozó rendelkezések logikusan ugyanazon időbeli hatály alá tartozóak. Ennek azonban ellentmond maga a szabályozás, amely nem követte a fenti logikát, és amely a felülvizsgálati bíróság álláspontja szerint elsődlegesen köti a jogalkalmazót, mint a közigazgatási, mind a bírósági eljárásokban.

A felülvizsgálati bíróság egyetért az alperessel abban a kérdésben, hogy a jelen per tárgyát képező határozatokra vonatkozó jogszabályok értelmezése nem függ össze a rezsicsökkentés fogalmával, mivel a program nem a szolgáltató, hanem a fogyasztó

terhének könnyítését tűzte ki célul. Ezért a a Kúria a másodfokú ítéletnek a rezsicsökkentéssel kapcsolatos érvelését, mint szükségtelent mellőzi.

A fentekre tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdésének alapulvételével a jogerős ítéletet - az indokolás részbeni mellőzésével - hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdésére figyelemmel köteles a felperes részére felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

Az alperes teljes személyes illetékmentes, ezért az tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. szeptember 17.

Dr. Sperka Kálmán s.k. tanácselnök, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő